

РЕШЕНИЕ

№ 5695

гр. София, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 06.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **642** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], чрез управителя И. Н., срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221719005183-091-001/13.05.2020 г., издаден от М. А. К. - орган, възложил ревизията и Е. Б. М., ръководител на ревизията, изменен с Решение № 1834 от 03.12.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място] относно установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 40.69 лв.главница и 7.56 лв. лихви за забава.

Жалбоподателят оспорва изцяло РА, като го намира за неправилен, немотивиран и незаконосъобразен и издаден при съществено нарушение на административно производствените правила и принципи на данъчния процес. Излага основно доводи по приложението на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС във връзка с отказано право на данъчен кредит по фактура № 200..48/01.06.2018 г., издадена от [фирма], но в тази част РА е отменена с решението на директора на ДОДОП С., поради което не е предмет на съдебното оспорване. Относно стоките по фактурите, издадени от [фирма], намира за недоказани твърденията на органите по приходите, че стоките се използват за представителни цели. Претендира за отмяна на РА и присъждане на сторените разноски.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. З.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221719005183-020-001 от 05.08.2019 г., издадена от Р. Г. Я. - като заместник на М. А. К. - началник сектор "Ревизии" в Дирекция "Контрол" на ТД на НАП [населено място], е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите А. К. Н. (ръководител на ревизията) и Е. Б. М. за определяне на данъчните му задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.06.2018 г. до 30.06.2018 г. в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 09.08.2019 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 09.11.2019 г. Със ЗИД на ЗВР от 11.11.2019 г. (събота, неработен ден) срокът на ревизията е удължен до 10.12.2019 г., а със ЗИД на ЗВР от 09.12.2019 г. до 09.01.2020 г., т.е. общо с два месеца съобразно чл.114, ал.2 ДОПК. Със ЗИД на ЗВР от 21.01.2020 г. за ръководител на ревизията е определена Е. Б. М.. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице по електронен път.

Компетентността на органа, възложил ревизията, следва от т.10, раздел I на Заповед № РД-01-818 от 10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С., с която М. А. К. е определена за орган по приходите, компетентен да възлага ревизии съгласно чл.112, ал.2, т.1 ДОПК. ЗВР от 05.08.2019 г. е издадена от Р. Г. Я., определен да замества М. А. К. със Заповед № РД-84-2200-863 от 02.08.2019 г. на директора на ТД на НАП С. и при разрешен на служителката платен годишен отпуск на 05.08.2019 г. със Заповед № 10341/02.08.2019 г. на директора на ТД на НАП С.. По изложените съображения съдът приема, че ревизията е възложена от компетентни органи по приходите.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221719005183-082-001/13.03.2020 г., връчен на данъчно задълженото лице на 20.03.2020 г. От ревизираното лице по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221719005183-091-001 от 13.05.2020 г., издаден от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Е. Б. М., на длъжност главен инспектор по приходите в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., ръководител на ревизията.

В ревизионното производство е установено, че от дружеството е подадена СД по ЗДДС с вх. №22171555382/16.07.2018 г. за м. 06.2018 г. с която е деклариран ДДС за внасяне в размер на 935,78 лв., като е посочено, че данъкът е внесен ефективно.

На основание чл. 68 ал. 1 от ЗДДС и чл. 69 ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС с РА на ревизираното дружество е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактура №[ЕГН]/01.06.2018 г., издадена от [фирма], както и по описаните на стр.14 от РД фактури в общ размер на 40,69 лв., издадени от [фирма], на основание чл. 70, ал. 1 т. 3 от ЗДДС, в резултат на което е определен резултат за периода: ДДС за внасяне в размер на 90976,47 лв. След приспадане на вношения от дружеството ДДС в размер на 935,78 лв. е определен данък за довносяне в размер на 90040,69 лв. За несвоевременно внасяне на дължимия ДДС на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛВДТДПДВ/ е начислена лихва в размер на 16733,90 лв.

По отношение на стоките, отразени във фактурите, издадени от [фирма], изброени на стр. 14 от РД е направен извод, че са предназначени за

представителни цели, като не са свързани с дейността на ревизираното лице, в резултат на което на основание чл. 70, ал. 1 т. 3 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 40,69 лв.

РА е връчен по електронен път на 13.05.2020 г. и оспорен в срока по чл.152, ал.1 ДОПК с жалба вх. № 53-06-4543 от 27.05.2020 г., при което срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 02.08.2020 г., включително. В този срок (на 08.07.2020 г.) е сключено споразумение по чл.156, ал.7 ДОПК, с което срокът за произнасяне от директора на ДОДОП С. е удължен с три месеца – до 02.11.2020 г. В този срок не е постановено решение от горестоящия орган, поради което РА следва да се счита за мълчаливо потвърден съгласно чл.156, ал.4 ДОПК. В този случай и съобразно чл.156, ал.5 ДОПК жалба по съдебен ред може да се подаде в 30-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне чрез решаващия орган, т.е. до 02.12.2020 г. В този срок е подадено оспорването по съдебен ред вх.№ 53-04-922 от 26.11.2020 г. Съгласно чл.156, ал.6 ДОПК решаващият орган не може да постанови решение след изтичането на срока за изпращане на преписката в съда, вкл. и в случаите на сключено споразумение по чл.156, ал.7 ДОПК. Срокът за изпращане на преписката в съда е уреден в чл.146 ДОПК – 7 дневен, който в случая следва да се брой от получаване на жалбата по съдебен ред на 26.11.2020 г., т.е. в срок до 03.12.2020 г. В този срок е постановено валидно Решение № 1834 от 03.12.2020 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е приет за незаконосъобразен в частта на отказано право на данъчен кредит по фактура №48/01.06.2018 г., издадена от [фирма].

Въз основа на изложеното и съобразно чл.156, ал.3 ДОПК предмет на оспорване в настоящето съдебно производство е единствено отказът на основание чл.70, ал.1, т.3 ЗДДС на приспадане на ДК по фактурите, издадени от [фирма].

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото в ревизионното производство да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание. Материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол, доколкото спорът е изцяло материалноправен – относно наличието на основание по чл.70, ал.1, т.3 ЗДДС да не се признае правото на приспадане на данъчен кредит, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, а именно стоките или услугите са предназначени за представителни или развлекателни цели.

Съгласно чл.62, ал.1 от ППЗДДС представителни или развлекателни цели по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 3 от закона са: посрещане, престой и изпращане на гости и делегации; ношувки; консумация на храна и напитки; организиране на делови срещи; тържества, развлекателни мероприятия; екскурзии.

Спорните фактури, издадени от [фирма], са с предмет: детска закуска, луканка, филе, прясно мляко, кафява захар, кафе, кока-кола и са осчетоводени в СС601 „Разходи за материали“. При ревизията е установено, че през ревизирания период ревизираното

дружество е извършвало облагаеми доставки на услуги на територията на Република България със ставка от 20%, в т. ч. счетоводни услуги и консултантски услуги, във връзка сключени договори. Не декларира получаване на наем от притежаваните от него недвижими имоти. При така установените в хода на ревизията данни и обстоятелства и предвид предмета на спорните фактури от [фирма] е правилен изводът на приходните органи, че тези фактури не трябва да участват при формиране на резултата по ЗДДС за данъчен период м.06.2018 г., тъй като същите не са пряко свързани с основната икономическа дейност на дружеството.

По изложените съображения е дължимо отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв. съгласно чл.8, ал.1, т.1 от Наредба № 1 / 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], чрез управителя И. Н., срещу Ревизионен акт №Р-22221719005183-091-001/13.05.2020 г., издаден от М. А. К. - орган, възложил ревизията и Е. Б. М., ръководител на ревизията, изменен с Решение № 1834 от 03.12.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] относно установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 40.69 лв.главница и 7.56 лв. лихви за забава.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.160, ал.7 ДОПК.

СЪДИЯ: